

V; IV+

Nanos

61

Področje:	Notranjska in primorska
Območje:	iz Podnanosa na vrh plešastega očaka, ki se dviga nad Vipavsko dolino, potem pa v skrajno zahtevnem spustu po poteh in kolovozih na postojnsko stran
Izhodišče:	Podnanos (170 m n.v.)
Karte:	Vipavska dolina - mali slovenski eden 1: 50 000; Atlas Slovenije 161,162
Dolžina (km):	38
Višinska razlika (m):	1190
Čas vožnje:	4:30
Nošenje kolesa:	nekaj minut čez dva kraša vzpona na poti od Vojkove koče proti Suhemu vrhu; mestoma pri spustu v Strane
Zahtevnost vzpona:	do roba planote in prevala pri lovski koči V 3; naprej do Pleše V 4 z daljšimi odseki V 5
Zahtevnost spusta:	do vasi Strane S 6 z mesti S 7; naprej S 2
Zahtevnost skupaj:	V; IV+
Značilnosti:	tura, na kateri boste ob koncu tedna skoraj zagotovo srečali nekaj kolesarjev in ki postaja že nekakšna klasika MTB; spust na postojnsko stran priporočam le privržencem ekstremnih težav.
Najnižja točka:	168 m n.v.
Najvišja točka:	1240 m n.v.
Višinski diagram:	

Nanos

OPIS

▲ Iz Podnanosa (170 mn.v. ↑ [1]) se pričnemo položno vzpenjati po glavni cesti proti Razdrtem. Po dobrem kilometru zavijemo na odcep (215 m n. v. ← [2]) levo, v smeri kažipota za Nanos. V srednje strmem vzponu se peljemo po asfaltni cesti do vojašnice (335 m n. v. → [3]) in nadaljujemo po nedavno položenem, novem asfaltu. Enakomerno strmo kolesarimo do odcepa markiranega kolovoza, kije na ostrem desnem ovinku serpentine (500 m n. v. → [4]) in gre naravnost, v smeri oznake za Sv. Miklavž (Na kartah je ta Sv. Nikolaj). Od ovinka nadaljujemo po dveh serpentinah do kratkega tunela (700 m n. v.). Malo naprej se asfalt konča (Cesto obnavljajo po etapah in je danes verjetno že asfaltirana do sedla.). Po makadamu prikolesarimo na prevoj (820 mn.v. ↑ [5]) na robu planote, kjer se cesta izravna. Tu se desno odcepi kolovoz, ki

gre na parkirišče in do lovske koče.

▼Mi gremo naravnost. V položnem spustu se peljemo mimo odcepa (800 mn.v. ↑ [6]) slabe ceste, ki zavije levo (To je bližnjica do domačije Abram.) in nadaljujemo do križišča (790 m n. v. → [7]) malo pred Podroško bajto.

▲Tu zavijemo desno in v strmem vzponu kolesarimo po deloma betoniranih klancih (odseki V 5) do prve kratke izravnave. Tuje na desni odcep kolovoza (910 m n. v. ↑ [8]), po katerem pelje pešpot do Sv. Hieronima. To cerkvico lahko vidimo nekoliko višje, na robu planote. Nadaljujemo naprej po cesti in se po nekaj zelo strmih serpentinah (odseki V 5), mimo odcepa (1010 m n. v. ↑ [9]), ki zavije desno in pelje k Sv. Hierominu, povzpnemo do začetka gozda. Naprej strmina nekoliko popusti (V 4 -V 5). Šele za vrhom Grmada si oddahnemo na bolj položnih klancih, ki nas pripeljejo do odcepa (1200 m n. v. ↑ [10]). Tu gremo naravnost (Odcep slabe ceste, ki zavije ostro desno, pelje k Sv. Hiero-nimu.) do zadnjega strmega in drsljivega klanca. Po njem pridemo na parkirišče. Skozi zapornico se vzpnemo do Vojkove koče (1240 mn.v. ↑ [11]) in po kratki strmini na položno, travnato pobočje, kije levo od oddajnika. V zmernem vzponu nadaljujemo na rob grebena, kjer je najvišja dosežena točka (1262 m n. v. ↓ [12]).

Za spust je na voljo več možnosti:

Spust po smeri vzpona ▼To je najpogosteje uporabljana in najlažja različica.

Spust mimo Sv. Hieronima

▼Precej bolj zanimiv je spust mimo cerkvico Sv. Hieronima. Ta gre od koče do opisanega križišča po smeri vzpona (1200 m n. v. ← [10]). Tu zavijemo levo in se peljemo po cesti po robu planote do razcepa (1050 m n. v. ← [13]). Gremo levo do cerkvice in v spustu po kolovozu nadaljujemo na travnato uravnavo ter naprej na (810 m n. v. ← [3]) cesto, po kateri smo se vzpenjali. Tu se spust priključi prvi varianti in se nadaljuje po smeri vzpona.

Spust v Strane

▼Za bolj avanturistično razpoložene kolesarje pa je gotovo najbolj atraktiven spust v vas Strane. Z najvišje točke pri oddajniku se najprej vrnemo h koči. (1240 m n. v. → [11]). Pri njej zavijemo desno čez travnik, kjer so mize in naprej do roba gozda. Od tod se peljemo v smeri oznake za Suhi vrh. Kolesarimo po ozkem kolovozu, ki gre po ravnom in se kmalu zoži v markirano pot.

▲Malo naprej moramo peš navzgor po klancu, ki je za vožnjo prestrm in prekamnit.

▼Zvrha nadaljujemo spust, kije le delno prevozen. Po njem pridemo na travnato ravnico.

▲Sledi rahel vzpon do začetka gozda. Tu moramo spet kratko peš do vrha prevala (1250 m n. v. ↑ [13] a).

▼Od tod se prične spust, ki pelje navzdol po zelo strmem travnatem pobočju (odsek S

6). Mestoma moramo kratko sestopiti. Kmalu pridemo v gozd, kjer gremo nekaj metrov peš. Pot, ki vodi poševno čez pobočje, sicer ni strma, je pa za vožnjo prekamnita. Na srečo postane počasi boljša in vozna. Po njej pridemo do razcepa (Ni na kartah!). Tu gremo naravnost in navzdol (Odcep, ki zavije levo in navzgor, pelje v smeri oznake za Suhi vrh.). Nekaj časa se vozimo po lepem, položnem in gladkem markiranem kolovozu, kije pravzaprav stara in delno zaraščena mulatjera. To je najlepši del spusta. Po nekaj sto metrih se pripeljemo na širok, strm in zelo kamnit markiran kolovoz (1150 m n. v. ↑ [14] a). Odtod naprej je spust zaradi kamnitih pragov in skal ter kamenja izjemno zahteven in tehnično ter fizično zelo naporen (S 6 z mesti S 7). Po kolovozu se pripeljemo do stika s še enim, malenkost boljšim, ki se nam priključi pri Sv. Bricu (990 m n. v. → [15] a). Ta kapelica je na kartah vrisana nekoliko preveč visoko, saj je le kakih 20 višinskih metrov nad nami in jo lahko vidimo skozi drevje. Še naprej se peljemo v strmem, zelo do izjemno zahtevnem spustu (S 5 - S 6), ki poteka v smeri markacij, vse do bolj položnega sveta nad Stranami. Nadalujemo deloma po ravnom, deloma rahlo navzdol. Prikolesarimo do vikenda na desni, kjer zavijemo levo, se zapeljemo na asfaltno cesto in v vas Strane (656 m n. v. → [16] a). Zavijemo desno in nadalujemo v M. Ubeljsko. Tu zavijemo na križišču (566 m n. v. → [17] a) desno (Cesta, ki gre levo, pelje na staro cesto Razdrto - Postojna.).

▲ V zmernem vzponu se pripeljemo v V. Ubeljsko. Za cerkvijo (589 m n. v. ← [18] a) zavijemo levo.

▼ V položnem spustu nadalujemo do avtoceste Postojna - Razdrto.

▲ Tu je pričetek kratkega, srednje strmega vzpona, ki gre vzporedno z avtocesto. Po njem se pridemo do nadvoza (610 m n. v. ← [19] a) čez avtocesto.

▼ Zavijemo levo, prečkamo most in v položnem spustu prikolesarimo v Razdrto (575 m n. v. → [20]

a).

▲ Od tod nadalujemo skozi podvoz do stičišča z izvozom z avtocesto. Zavijemo levo, v smeri proti Novi Gorici.

▼ V položnem spustu se peljemo čez dolgi desni ovinek, potem (580 m n. v. ← [21] a) pa zavijemo levo na ozko, neoznačeno asfaltno cesto. V strmem spustu se peljemo po serpentinah v dolino potoka Močilnik. Nadalujemo do dveh zapuščenih hiš (380 m n. v.) in naprej po dolini. Mimo nekaj kmetij se pripeljemo na asfaltno cesto (250 m n. v. ← [22] a) Lozice - Žvanuti. Zavijemo levo in kolesarimo rahlo navzdol v vas Lozice (228 m n. v. ↑ [23] a). Od tod se peljemo po ravnom na izhodišče - v Podna-nos.

KOMENTAR

Tura, pri kateri težavnost in zanimivost naraščata sorazmerno s prevoženo razdaljo. Po začetnih, skoraj dremavih 600 m vzpona se nam ob prihodu na rob planote zazdi, da je izleta že skoraj konec. Napaka! Veselica se šele začenja! Naslednjih 400 višinskih metrov do vrha nam bo dodobra z znojem zameglilo pogled. Tistim, ki jim tudi to ne pride do živega, pa je na voljo še spust v Strane (Brez vzmetenja se ga ne lotevajte!). Je sicer precej lažji od tistega z Vogarja, a je še vedno izjemno zahteven. Skupaj bi

moralo zadostovati za prijetno večerno utrujenost in sladek spanec!

SEZNAM KOLESARSKIH SERVISOV Ajdovščina, Kobra, Goriška cesta, tel. 065 63 495
Postojna, Sajovic Alojz, Matenja vas 5a, tel. 067 54 899

